

Chambre des Représentants

SESSION 1983-1984

9 NOVEMBRE 1983

PROJET DE LOI

portant des dispositions fiscales et budgétaires

AMENDEMENT

PRESENTE PAR M. M. COLLA ET CONSORTS

CHAPITRE II

Remplacer le chapitre II relatif au cumul des activités professionnelles dans certains services publics (art. 48 à 52) par ce qui suit :

« CHAPITRE II

» Article 1.

» § 1. Les dispositions du présent chapitre sont applicables à toute personne qui, en quelque qualité que ce soit, bénéficie, en raison de son (ses) activité(s) professionnelle(s), d'un revenu, au sens de l'article 20, 2°, du Code des impôts sur les revenus, à charge :

» 1° du budget de l'Etat, du budget d'une Communauté, d'une Région, d'une province, d'une agglomération ou fédération de communes, d'une commune, d'un centre public d'aide sociale, d'une association de communes et de centres publics d'aide sociale;

» 2° du budget d'un service public soumis à la tutelle d'une ou de plusieurs autorités visées au 1°;

» 3° du budget de tout autre organisme de droit belge répondant à des besoins collectifs d'intérêt local ou général, et dans la création ou la direction particulière duquel les autorités publiques ont manifestement une part prépondérante.

» § 2. Les dispositions du présent chapitre sont également applicables aux administrateurs et commissaires de personnes morales de droit privé, pour autant que ces administrateurs et commissaires aient été nommés ou présentés par un ou plusieurs services ou autorités visés au § 1.

Voir :

758 (1983-1984) :

- N° 1 : Projet de loi.
- Nos 2 à 8 : Amendements.

Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1983-1984

9 NOVEMBER 1983

WETSONTWERP

houdende fiscale en begrotingsbepalingen

AMENDEMENT

VOORGESTELD DOOR DE HEER M. COLLA C.S.

HOOFDSTUK II

Dit hoofdstuk II betreffende de cumulaties van beroepsactiviteiten in sommige openbare diensten (artt. 48 tot en met 52) vervangen door wat volgt :

« HOOFDSTUK II

» Artikel 1.

» § 1. De bepalingen van dit hoofdstuk zijn toepasselijk op elke persoon die in welke hoedanigheid ook wegens zijn beroepsactiviteit(en) een inkomen ontvangt, in de zin van artikel 20, 2°, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen ten laste van :

» 1° de rijksbegroting, de begroting van een gemeenschap, gewest, provincie, agglomeratie of federatie van gemeenten, een gemeente, een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, een vereniging van gemeenten of van openbare centra voor maatschappelijk welzijn;

» 2° de begroting van een openbare dienst onderworpen aan de voogdij van één of meerdere onder 1° vermelde overheden;

» 3° de begroting van elke andere instelling onder Belgisch recht, die voldoet aan collectieve noodwendigheden van lokaal of algemeen belang, en aan welker oprichting of bijzondere leiding de openbare overheid klaarblijkelijk een overwegend aandeel heeft.

» § 2. De bepalingen van dit hoofdstuk zijn ook toepasselijk op de beheerders en commissarissen van rechtspersonen van privaatrecht, voor zover deze beheerders en commissarissen benoemd of voorgesteld werden door één of meerdere onder § 1 vermelde overheden of diensten.

Zie :

758 (1983-1984) :

- Nr 1 : Wetsontwerp.
- Nrs 2 tot 8 : Amendementen.

» Art. 2.

- » Au sens de la présente loi, il y a lieu d'entendre par :
- » — activité professionnelle : toute activité lucrative qui est imposable conformément aux dispositions du Code des impôts sur les revenus;
 - » — activité professionnelle principale : celle qui procure le revenu imposable le plus élevé;
 - » — activité professionnelle accessoire : toute autre activité professionnelle. En cas de travail à temps partiel, seule la part qui excède la durée du travail à temps plein sera considérée comme activité accessoire;
 - » — revenu principal : le revenu imposable que procure l'activité professionnelle principale.
 - » — revenu accessoire : le revenu imposable qui procurent une ou plusieurs activités professionnelles accessoires.

» Art. 3.

» Une cotisation de solidarité est instaurée à charge des personnes bénéficiant d'un revenu accessoire.

» Cette cotisation est fixée à :

- » — 0 % si le revenu accessoire est inférieur ou égal à 149 999 francs;
- » — 5 % sur la tranche du revenu accessoire de 150 000 francs à 199 999 francs;
- » — 10 % sur la tranche du revenu accessoire de 200 000 francs à 239 999 francs;
- » — 20 % sur la tranche du revenu accessoire de 240 000 francs à 279 999 francs;
- » — 30 % sur la tranche du revenu accessoire de 280 000 francs à 319 999 francs;
- » — 40 % sur la tranche du revenu accessoire de 320 000 francs à 359 999 francs;
- » — 50 % sur la tranche du revenu accessoire de 360 000 francs à 399 999 francs;
- » — 65 % sur la tranche du revenu accessoire de 400 000 francs à 439 999 francs;
- » — 80 % sur la tranche du revenu accessoire de 440 000 francs à 479 999 francs;
- » — 100 % sur la tranche du revenu accessoire supérieure à 480 000 francs.

» Art. 4.

» Les montants visés à l'article 3 sont liés à l'indice des prix à la consommation 140,22 et sont adaptés en fonction des fluctuations de cet indice conformément à la loi du 2 août 1971 organisant un régime de liaison à l'indice des prix à la consommation des traitements, salaires, pensions, allocations et subventions à charge du Trésor public, de certaines prestations sociales, des limites de rémunération à prendre en considération pour le calcul de certaines cotisations de sécurité sociale des travailleurs, ainsi que des obligations imposées en matière sociale aux travailleurs indépendants.

» Art. 2.

- » In de zin van deze wet dient te worden verstaan onder :
- » — beroepsactiviteit : elke winstgevende bedrijvigheid die overeenkomstig de bepalingen van het Wetboek van de inkomstenbelastingen belastbaar is;
 - » — hoofdberoepsactiviteit : deze die het hoogste belastbaar inkomen verschaft;
 - » — nevenberoepsactiviteit : elke andere beroepsactiviteit. In geval van deeltijdse arbeid zal slechts datgene wat een volledige werktijd overschrijdt als nevenactiviteit beschouwd worden;
 - » — hoofdincome : het belastbaar inkomen dat voortvloeit uit een hoofdberoepsactiviteit;
 - » — neveninkomen : het belastbaar inkomen dat voortvloeit uit één of verscheidene nevenberoepsactiviteiten.

» Art. 3.

» Er wordt een solidariteitsbijdrage vastgesteld ten laste van de personen die een neveninkomen genieten.

» Deze bijdrage is vastgesteld op :

- » — er is geen bijdrage verschuldigd op neveninkomens lager of gelijk aan 149 999 frank;
- » — 5 % van de schijf van het neveninkomen als dit 199 999 frank niet overschrijdt maar gelijk is aan of hoger dan 150 000 frank;
- » — 10 % van de schijf van het neveninkomen als dit 239 999 frank niet overschrijdt maar gelijk is aan of hoger dan 200 000 frank;
- » — 20 % van de schijf van het neveninkomen als dit 279 999 frank niet overschrijdt maar gelijk is aan of hoger dan 240 000 frank;
- » — 30 % van de schijf van het neveninkomen als dit 319 999 frank niet overschrijdt maar gelijk is aan of hoger dan 280 000 frank;
- » — 40 % van de schijf van het neveninkomen als dit 359 999 frank niet overschrijdt maar gelijk is aan of hoger dan 320 000 frank;
- » — 50 % van de schijf van het neveninkomen als dit 399 999 frank niet overschrijdt maar gelijk is aan of hoger dan 360 000 frank;
- » — 65 % van de schijf van het neveninkomen als dit 439 999 frank niet overschrijdt maar gelijk is aan of hoger dan 400 000 frank;
- » — 80 % van de schijf van het neveninkomen als dit 479 999 frank niet overschrijdt maar gelijk is aan of hoger dan 440 000 frank;
- » — 100 % van de schijf van het neveninkomen dat hoger is dan 480 000 frank.

» Art. 4.

» De bij artikel 3 bedoelde bedragen zijn aan het indexcijfer der consumptieprijzen 140,22 gekoppeld en worden aan de schommelingen van dit indexcijfer aangepast overeenkomstig de wet van 2 augustus 1971 houdende inrichting van een stelsel waarbij de wedden, lonen, pensioenen, toelagen en tegemoetkomingen ten laste van de openbare schatkist, sommige sociale uitkeringen, de bezoldigingsgrenzen waarmee rekening dient gehouden bij de berekening van sommige bijdragen van de sociale zekerheid op sociaal gebied opgelegd aan de zelfstandigen, aan het indexcijfer van de consumptieprijzen worden gekoppeld.

» Art. 5.

» La cotisation de solidarité visée à l'article 3 est diminuée de 10 % par enfant à charge de la personne qui en est redevable au 1er janvier de l'année durant laquelle le revenu accessoire est perçu.

» Art. 6.

» Le montant de la cotisation de solidarité ne peut excéder le montant du revenu principal ou de la partie du revenu accessoire dont la personne redevable de la cotisation jouit à charge des autorités visées à l'article 1er.

» Art. 7.

» L'Office national de Sécurité sociale est chargé de la perception de la cotisation de solidarité.

» Art. 8.

» La personne qui jouit d'un revenu accessoire pour l'année précédente transmet chaque année à l'Office national de Sécurité sociale, et au plus tard le 31 mars, une déclaration dûment signée mentionnant le montant de ce revenu. Le roi fixe le modèle de cette déclaration.

» Art. 9.

» La personne redevable de la cotisation verse, dans les trois mois de la déclaration visée à l'article 8, la cotisation à l'Office des chèques postaux au crédit de l'Office national de Sécurité sociale.

» Art. 10.

» La personne qui jouit du revenu accessoire est redevable, sur les montants non payés dans le délai fixé par l'article 9, d'une majoration de cotisation de 10 % sur le montant dû et d'un intérêt de retard de 16 % l'an à dater de l'expiration du délai précité jusqu'au jour du paiement.

» Art. 11.

» Les montants versés en application des articles 8 et 9 sont portés au crédit du fonds créé par l'article 4 de la loi du 10 février 1981 instaurant une cotisation de solidarité à charge des personnes rénumérées directement ou indirectement par le secteur public.

» Art. 12.

» Les dispositions de la loi du 10 février 1981 relative aux marchés publics sont abrogées.

» Art. 13.

» Les dispositions de la présente loi ne préjudicient pas à l'application de toute disposition légale ou réglementaire concernant les incompatibilités dans le domaine de l'exercice de certaines fonctions publiques.

» Art. 14.

» Les dispositions de la présente loi sont d'application durant la période du 1er janvier 1984 au 31 décembre 1984. Elles peuvent toutefois être prorogées chaque année par arrêté royal

» Art. 5.

» De bij artikel 3 bedoelde solidariteitsbijdrage wordt verminderd met 10 % per kind ten laste van de persoon die ze verschuldigd is op 1 januari van het jaar gedurende hetwelk het neveninkomen wordt geïnd.

» Art. 6.

» Het bedrag van de solidariteitsbijdrage mag het bedrag van het hoofdkomen of van het deel van het neveninkomen waarvan de bijdrageverschuldigde geniet ten laste van de bij artikel 1 bedoelde overheden niet overschrijden.

» Art. 7.

» De Rijksdienst voor Sociale Zekerheid is belast met de inning van de solidariteitsbijdrage.

» Art. 8.

» Elk jaar uiterlijk op 31 maart richt de persoon die een neveninkomen voor het vorige jaar genoot, een behoorlijk ondergetekende verklaring die het bedrag van dit inkomen vermeldt, aan de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid. De Koning stelt het model van deze verklaring vast.

» Art. 9.

» Binnen de drie maanden na de bij artikel 8 bedoelde verklaring wordt de bijdrage door de verschuldigde bij het Bestuur van de Postchecks gestort op het krediet van de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid.

» Art. 10.

» Op de bijdragen die niet binnen de bij artikel 9 vastgestelde termijn werden betaald, is de persoon die het neveninkomen geniet, een bijdrageverhoging van 10 % op het verschuldigde bedrag en een verwijlrent van 16 % per jaar vanaf het verstrijken van genoemde termijn tot de dag van betaling, verschuldigd.

» Art. 11.

» De bij toepassing van de artikelen 8 en 9 gestorte bedragen worden gecrediteerd in het fonds dat opgericht wordt bij artikel 4 van de wet van 10 februari 1981 tot invoering van een solidariteitsbijdrage ten laste van de personen rechtstreeks of onrechtstreeks bezoldigd door de openbare sector.

» Art. 12.

» De bepalingen in de wet van 10 februari 1981 in verband met de overheidsopdrachten worden ingetrokken.

» Art. 13.

» De bepalingen van deze wet doen geen afbreuk aan de toepassing van elke wettelijke of reglementaire bepaling betreffende de onverenigbaarheden inzake de uitoefening van sommige openbare ambten.

» Art. 14.

» De bepalingen van deze wet zijn van toepassing gedurende de periode van 1 januari 1984 tot 31 december 1984. Zij mogen echter jaarlijks verlengd worden bij een in Ministerraad overlegd

délibéré en Conseil des ministres si le nombre de chômeurs complets indemnisés est supérieur à 300 000 au 1er septembre de l'année précédente. Cet arrêté royal cesse de sortir ses effets s'il n'a pas été ratifié par la loi dans un délai de trente jours.

» Art. 15.

» L'arrêté royal n° 46 du 10 juin 1982 et l'arrêté royal n° 142 du 30 décembre 1982, pris tous deux en exécution de la loi de pouvoirs spéciaux du 2 février 1982, sont abrogés. »

JUSTIFICATION

Les cumuls dans la fonction publique ont jusqu'à présent été réglés de façon peu satisfaisante :

— Il existe, d'une part, un arrêté de pouvoirs spéciaux du 5 février 1935 réglant le cumul administratif pour les administrations de l'Etat et les organismes publics relevant de l'Etat, à l'exclusion des pouvoirs subordonnés et de leurs associations.

— Par ailleurs, la loi du 6 mars 1925 règle le cumul pécuniaire dans le secteur public, à l'exclusion des organismes d'intérêt public.

— Outre ces législations d'ordre général, il existe une série de dispositions légales limitées concernant les cumuls dans certains corps particuliers comme la magistrature, le personnel enseignant, le Conseil d'Etat, la Cour des comptes.

— L'arrêté royal n° 46 du 10 juin 1982, modifié par l'arrêté royal n° 142 du 30 décembre 1982, pris tous les deux en exécution de la loi de pouvoirs spéciaux du 2 février 1982, prévoient de nouvelles dispositions concernant la limitation des cumuls du personnel de l'Etat.

Ces dispositions ne donnent toutefois pas satisfaction.

Une part importante du personnel dont le revenu est à charge des pouvoirs publics dans les deux sens du mot échappent à l'application de ces dispositions. La magistrature, l'enseignement universitaire, l'armée, la gendarmerie et le personnel des communes, agglomérations et fédérations de communes des intercommunales et des provinces en ont été exclus. Cette discrimination est inacceptable.

Une autre objection importante a trait à la protection juridique des membres du personnel. L'avis du Conseil d'Etat a attiré à plusieurs reprises l'attention sur le fait que ces dispositions ne contenaient aucune garantie de voir cette loi appliquée en principe de façon égale aux agents se trouvant dans des situations comparables, mais relevant d'administrations, services et organisations différents. En d'autres termes, le danger d'arbitraire n'est pas imaginaire.

Le Conseil d'Etat se demande même s'il ne s'indigne pas d'organiser une tutelle administrative.

Nous trouvons finalement l'article 6 qui permet des dérogations individuelles, sur la proposition du Ministre compétent, avec l'accord du Ministre de la Fonction publique et éventuellement de l'avis conforme de l'organe de gestion de l'organisme d'intérêt public. L'avis du Conseil d'Etat est également clair sur ce point : l'article ne prévoyant pas de critère, « son application relève d'une appréciation discrétionnaire. »

Le présent amendement répond, dès lors, aux préoccupations suivantes :

— éliminer l'arbitraire institutionnalisé et la discrimination entre les agents, instaurés par les dispositions des arrêtés royaux n°s 46 et 142 de la loi des pouvoirs spéciaux du 2 février 1982;

— limiter les cumuls de façon efficace :

— car il est inacceptable que certains jouissent de l'avantage de plusieurs revenus professionnels alors que le nombre de chômeurs ne fait que croître;

— car il est inacceptable que des fonctionnaires assumant des fonctions de haute responsabilité se dispersent entre de nombreuses activités. Le frein apporté par ce projet aux cumuls dans la fonction publique constitue un pas important vers une plus grande disponibilité des fonctionnaires et des mandataires politiques et publics dans l'exercice de leur fonctions principales.

koninklijk besluit indien op 1 september van het vorig jaar het aantal vergoedingtrekkende volledig werklozen hoger is dan 300 000. Dit koninklijk besluit houdt op uitwerking te hebben indien het niet binnen een termijn van dertig dagen door de wet wordt bekrachtigd.

» Art. 15.

» Het koninklijk besluit nr 46 van 10 juni 1982 en het koninklijk besluit nr 142 van 30 december 1982, beide in uitvoering onder de Staat ressorterende machtenwet van 2 februari 1982, worden ingetrokken. »

VERANTWOORDING

De cumulaties van het overheidspersoneel zijn tot op heden op gebrekkige wijze geregeld :

— Enerzijds bestaat er een volmachtenbesluit van 5 februari 1935 dat de administratieve cumulatie regelt voor de besturen van de Staat en de openbare onder de Staat ressorterende inrichtingen met uitsluiting van de ondergeschikte besturen en hun verenigingen.

— Anderzijds regelt de wet van 6 maart 1925 de geldelijke cumulatie in de overheidssector, met uitsluiting van de instellingen van openbaar nut.

— Naast deze algemene wetgevingen zijn er een aantal beperkte wettelijke bepalingen omtrent cumulaties in bijzondere korpsen, zoals de magistratuur, het onderwijzend personeel, de Raad van State, het Rekenhof.

— Het koninklijk besluit nr 46 van 10 juni 1982 gewijzigd door het koninklijk besluit nr 142 van 30 december 1982, beide genomen in uitvoering van de bijzondere machtenwet van 2 februari 1982, voorzien in nieuwe bepalingen betreffende de beperking van cumulaties van het overheidspersoneel.

Deze bepalingen zijn echter niet bevredigend.

Belangrijke delen van het personeel wier inkomens ten laste zijn van de overheid in de beide betekenissen van het woord vallen buiten het toepassingsgebied van de bepalingen. Magistratuur, universitair onderwijs, leger, rijkswacht en het personeel van gemeenten, agglomeraties en federaties van gemeenten, intercommunales en provincies werden uitgesloten. Deze discriminatie is onaanvaardbaar.

Een ander belangrijk bezwaar betreft de rechtsbescherming van de personeelsleden. In het advies van de Raad van State werd herhaalde malen gewezen op het feit dat de bepalingen geen waarborgen inhouden voor de principiële gelijke toepassing t.o.v. personeelsleden die zich in vergelijkbare toestanden bevinden maar behoren tot verschillende besturen, diensten en instellingen. Met andere woorden, het gevaar voor willekeur is niet denkbeeldig.

De Raad van State vraagt zich af of het zelfs niet geboden is een bestuurlijk toezicht te organiseren.

Tenslotte is er het artikel 6 dat individuele afwijkingen mogelijk maakt, op voordracht van de bevoegde minister, met instemming van de Minister van Openbaar Ambt en eventueel na eensluitend advies van het beheersorgaan van de instelling van openbaar nut. Ook hier is het advies van de Raad van State duidelijk : het artikel bepaalt geen criteria « zodat de toepassing ervan berust op het vrije goedvinden. »

Dit amendement beantwoordt dan ook aan volgende bekommernissen :

— de geïnstitutionaliseerde willekeur en de discriminatie tussen de personeelsleden besloten in de bepalingen van de koninklijke besluiten nrs 46 en 142 van de bijzondere machtenwet van 2 februari 1982 wegwerken;

— de cumulaties op een daadwerkelijke manier beperken :

— omdat het onaanvaardbaar is dat sommigen genieten van het voordeel van verscheidene beroepsinkomens terwijl het werklozencijfer onophoudelijk toeneemt;

— omdat het onaanvaardbaar is dat ambtenaren die functies bekleden met hoge verantwoordelijkheid zich in menigvuldige activiteiten zouden verstrooien. De rem waarin bij dit ontwerp wordt voorzien op de cumulaties in het openbaar ambt is een belangrijke stap naar een grotere beschikbaarheid van de ambtenaren en van de politieke en openbare mandatarissen in hun hoofdfuncties.

M. COLLA.
L. DETIEGE.
F. WILLOCKX.